

УДОСКОНАЛЕННЯ ГАЛУЗЕЙ НАЦІОНАЛЬНОГО ПРАВА ТА ЗАКОНОДАВСТВА

АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВО І ПРОЦЕС

УДК 351.75(492)

В.Г. Гриценко

кандидат юридичних наук, доцент, заслужений юрист України
Кіровоградський державний педагогічний університет імені Володимира Вінниченка

АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВІ ЗАСОБИ ЗАПОБІГАННЯ ПРОСТУПКАМ У СФЕРІ БЕЗПЕКИ ДОРОЖНЬОГО РУХУ

У статті висвітлено проблемні питання запобігання адміністративним правопорушенням у сфері безпеки дорожнього руху. Охарактеризовано правове забезпечення запобігання правопорушенням в Україні. Досліджено думки науковців щодо визначення понять “попередження”, “профілактика”, “запобігання”, “превенція”. Проаналізовано проект Закон України “Про профілактику правопорушень” та визначено його недоліки. Зазначено можливі шляхи вирішення проблем безпеки дорожнього руху в Україні.

Ключові слова: адміністративне правопорушення, дорожній рух, запобігання, органи державної влади, профілактика.

I. Вступ

Актуальність теми статті зумовлена тим, що у зв'язку зі значним зростанням кількості порушень правил дорожнього руху, дорожньо-транспортних пригод, аварій, інших небезпечних явищ, що породжуються правовими та соціальними факторами, політику держави спрямовано на формування й розвиток правової бази, яка регулює суспільні відносини у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, в її новому стані. Стратегія соціально-економічного розвитку України визначає проблему запобігання правопорушенням у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху як одну з найважливіших функцій держави на сучасному етапі. Органи виконавчої влади, місцевого самоврядування проводять велику роботу щодо створення нормативно-правової бази, удосконалення організаційних і правових основ запобігання адміністративним правопорушенням у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху.

Питання правового регулювання діяльності щодо запобігання правопорушенням є дуже важливим, особливо після закріплення в Конституції України прав і свобод людини і громадянина. На сьогодні правове забезпечення запобігання правопорушенням в Україні не має системного характеру й складається з ряду норм галузевого законодавства, інколи не узгоджених між собою, та відомчих правових актів. Насамперед, це пов'язано з недостатньо узгодженим понятійним апаратом щодо дефініцій “запобігання”, “попередження”,

“профілактика”, “недопущення” правопорушення, які використовуються в чинних нормативно-правових актах. На цьому також неодноразово наголошувала значна кількість науковців, практиків, представників правозахисних організацій.

Окремі проблеми адміністративної відповідальності, що стосуються безпеки дорожнього руху, висвітлено в працях вітчизняних та зарубіжних учених, зокрема: В.Б. Авер'янова, Г.В. Атаманчука, О.М. Бандурки, Д.М. Бахраха, О.К. Безсмертного, Ю.П. Битяка, А.С. Васильєва, І.П. Голосніченка, Р.І. Денисова, Є.В. Додіна, В.І. Жульового, В.К. Колпакова, Р.А. Колужного, А.Т. Комзюка, Є.Б. Кубка, Н.Р. Нижник, В.С. Основіна, О.І. Остапенко, С.В. Петкова, В.М. Плішкіна, В.Й. Розвадовського, М.М. Тищенко, В.М. Самсонова, В.В. Цветкова, В.К. Шкарупи.

II. Постановка завдання

Мета статті – дослідження повноважень органів державної влади щодо запобігання адміністративним правопорушенням у сфері безпеки дорожнього руху; визначення правових засобів і форм запобігання цьому виду правопорушень; розробка рекомендацій щодо вдосконалення правового, організаційного й методичного забезпечення діяльності системи органів державної влади в цьому напрямі.

III. Результати

Так, Л.В. Левицька у своєму дослідженні зазначає, що поняття “попередження”, “профілактика”, “запобігання”, “превенція” є синонімами, оскільки фактично їх зміст збіга-

ється, а тому спроби розмежування цих понять більшість науковців вважає недоцільними через відсутність теоретичного та практичного сенсу [1, с. 133].

У свою чергу, низка науковців зазначає, що поняття “запобігання правопорушенням” охоплює різні види цілеспрямованої запобіжної діяльності, зокрема профілактику, котра є її частиною. Етимологічно слова-терміни “попередження”, “запобігання”, “профілактика” близькі за сутністю. Слово “попередити” означає “за допомогою вжитих заходів чомусь перешкоджати розвинути, здійснитись”. Слово “профілактика” – латинського походження й означає “уберегти”, “запобігти”. З огляду на таке тлумачення, теоретики та практики розглядають профілактику як частину більш змістовного явища запобігання правопорушенням [2, с. 15]. У свою чергу, “запобігати” включає в себе “не допускати, заздалегідь відвертати що-небудь неприємне, небажане” [3, с. 414].

У дискусії з питань запобігання правопорушенням, як зазначає Я.М. Квітка, багато чого поки що залишається неясним, дискусійним, стосовно навіть основних понять. Як у науковій літературі, так і серед практичних працівників, коли йдеться про боротьбу з правопорушеннями, поряд з термінами “попередження” і “профілактика” вживають і такі терміни, як “запобігання” “припинення”, причому в одних випадках як рівнозначні, в інших – як відмінні за змістом [4, с. 70].

Як юридичний термін, “профілактика” в широкому плані – це складна, об’єктивно зумовлена система керуваної діяльності, що закономірно склалася на конкретному історичному етапі суспільного життя і яка забезпечує науково-теоретичну та практичну реалізацію заходів, спрямованих на запобігання правопорушенням [5, с. 61].

Зауважимо, що попередження є найбільш прийнятним і гуманним засобом боротьби з адміністративними правопорушеннями, що передбачає не покарання, а вдосконалення умов життя людей у дусі додержання законів та приписів держави, щоб кожна людина розуміла сутність учинених правопорушень, їх наслідки, характер та не дозволяла собі байдужого ставлення до видимих правопорушень.

Розбіжність термінів у нормативно-правових актах свідчить про нечіткі, а то й суперечливі уявлення про запобігання правопорушенням у сфері безпеки дорожнього руху.

Звертаючись до юридичного словника з цього приводу, необхідно зазначити, що він залежно від міри сформованості причин та умов протиправної поведінки й пов’язаного з цим моменту їх реалізації у здійсненні такої поведінки, запобігання правопорушенням поділяє на:

а) профілактику, яка здійснюється до формування умислу;

б) запобігання, що відбувається після сформування умислу до початку вчинення правопорушення;

в) припинення правопорушення [6, с. 513].

Отже, запобігання правопорушенням є більш широкою діяльністю, ніж діяльність профілактична, оскільки охоплює також зусилля щодо їх відвертання та припинення. У цілому ж, урахувавши певну умовність, у юридичній літературі і на практиці часто вживають такі терміни, як “профілактична”, “попереджувальна”, “запобіжна” діяльність, котрі фіксують як загальне, так і особливе в процесі боротьби з правопорушеннями.

У кримінологічній літературі “запобігання” визначають як складну, багаторівневу систему державних органів та громадських організацій, які здійснюють антикриміногенний вплив на соціальні об’єкти з метою недопущення порушень кримінально-правових норм і усунення (нейтралізації) чинників, що її детермінують [7, с. 15].

Тому, на нашу думку, під “запобіганням” (профілактикою, попередженням) правопорушень слід розуміти особливий вид соціальної діяльності, що забезпечує таке перетворення суспільних відносин, у результаті якого усуваються, нейтралізуються чи блокуються детермінанти протиправної поведінки.

Таким чином, під запобіганням адміністративним правопорушенням у сфері безпеки дорожнього руху слід розуміти організовану дорожню діяльність, яка здійснюється на підставі правових форм і засобів, спрямованих на виявлення причин і умов, які сприяють вчиненню правопорушень, їх профілактику, попередження та запобігання.

Ряд норм, що мають запобіжне значення, містять у Кримінальний, Кримінально-процесуальний, Цивільний кодекси та деякі закони України.

У свою чергу, у ст. 2 Закону України “Про міліцію” визначено такі завдання міліції: запобігання правопорушенням та їх припинення, забезпечення безпеки дорожнього руху, сприяння у межах своєї компетенції державним органам, підприємствам [8].

Система правового забезпечення запобігання правопорушенням включає також акти нормативного змісту, що регулюють діяльність центральних і місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, а також нормативно-правові акти цих органів.

З метою запобігання правопорушенням було запропоновано прийняти єдиний нормативно-правовий акт – Закон України “Про профілактику правопорушень”, проект якого було подано 14.06.2006 р. за ініціативою МВС України. Зазначений документ зазнав жорсткої критики з боку сучасних науковців. У назві цього проекту міститься юридична невизначеність, зокрема не зрозуміло, які відносини регулюватиме зазначений закон – із запобігання злочинності

чи всіх правопорушень у цілому (в тому числі адміністративних деліктів) [9, с. 49]. Аналіз цього проекту визначив незрозумілість поняття “запобігання адміністративним правопорушенням”, оскільки в ньому зроблено акцент на профілактику, а жодного термінологічного визначення “запобігання” він не дає.

Окремі положення щодо запобігання правопорушенням у сфері безпеки дорожнього руху відображено в нормах кодифікованого законодавства – Кодексу України про адміністративні правопорушення. У ньому окремою нормою (ст. 6) передбачено, що органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування, громадські організації, трудові колективи розробляють і здійснюють заходи, спрямовані на запобігання адміністративним правопорушенням, виявлення й усунення причин та умов, які сприяють їх вчиненню, на виховання громадян у дусі високої свідомості і дисципліни, суворого додержання законів України [4]. Тобто норми цього нормативно-правового акта визначають правові форми й засоби запобігання правопорушенням у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, встановлюють систему органів державної влади, їх функції та застосування адміністративних стягнень з метою запобігання вчиненню нових правопорушень.

Суб'єкти системи запобігання правопорушенням у сфері безпеки дорожнього руху часто використовують правові форми у своїй діяльності. Правові форми запобігання адміністративним правопорушенням можна умовно поділити на: видання правових актів управління (містять у собі адміністративну нормотворчість і правозастосування, у тому числі правоохоронного спрямування), укладення адміністративних договорів та здійснення інших юридично значущих дій [10, с. 109]. У комплексі всі правові форми повинні бути спрямовані на вирішення соціальних, правових, інженерних, економічних, медичних та інших завдань.

Цей комплекс передбачає будівництво, реконструкцію й належну експлуатацію доріг і дорожніх споруд; розробку та виробництво сучасних транспортних засобів, організацію їх обслуговування; здійснення професійного відбору водіїв і навчання їх майстерності водіння, виховання в усього населення навичок поведінки в дорожньому русі, раціональну організацію руху на вулицях населених пунктів і автомобільних дорогах, оснащення їх сучасними засобами регулювання, вдосконалення системи правових відносин у сфері дорожнього руху, здійснення ефективного нагляду за рухом транспортних засобів і пішоходів, своєчасне виявлення і припинення порушень встановлених норм і правил, надання учасникам руху технічної, медичної, юридичної допомоги, організацію необхідного сервісу, а також значну кількість інших заходів.

Така різновекторна діяльність, спрямована на підвищення безпеки дорожнього руху, вимагає задіяння фактично всієї системи органів державної влади. Можна зазначити, що в суспільних відносинах, які виникають у сфері дорожнього руху, беруть участь усі державні органи, юридичні та фізичні особи.

Для успішної діяльності із запобігання правопорушенням у сфері безпеки дорожнього руху необхідне об'єднання зусиль і можливостей усіх суб'єктів у єдину систему.

Для того, щоб характеризувати яку-небудь систему, необхідно застосувати системний аналіз, що являє собою метод дослідження, який реалізує на практиці принципи цілісного розгляду об'єктів, явищ і процесів у всій складності, взаємозв'язку й взаємозумовленості їхнього розвитку.

Сам термін “система” універсальний. Його вживають у різних галузях людських знань. Під системою, як правило, розуміють “визначений порядок у розташуванні й взаємозв'язку частин цілого”, “хід чого-небудь у послідовному, зв'язному порядку” [11, с. 36].

У філософському аспекті система – специфічно виділена з навколишнього середовища, цілісна множина елементів, що об'єднані між собою сукупністю внутрішніх зв'язків чи відносин і взаємодіють таким чином, щоб забезпечити виконання системою деякої досить складної функції (досягнення певної мети).

У літературі під системою зазвичай розуміють комплекс взаємопов'язаних елементів, взаємодія яких викликає появу нових якостей, не властивих окремим компонентам системи [12, с. 74]. Наприклад, В.Н. Согазовський зазначав, що “система – це цілеспрямована конструкція, що функціонує” [13], тобто абсолютною ознакою системи забезпечення безпеки дорожнього руху є її функціонування.

При дослідженні системи забезпечення безпеки потрібно мати на увазі те, що вона повинна мати не менше ніж два елементи, взаємозв'язок між якими становить сутність процесу управління. Цей процес має об'єктивну й суб'єктивну сторони. Причому кожен елемент цієї конструкції відчуває зміну параметрів системи у сфері своєї компетенції й діє за принципом зворотного зв'язку, прагнучи відновити порушену рівновагу [14, с. 37].

Її характеризує наявність таких ознак (елементів):

1. наявність індивідуальних повноважень, не властивих окремим елементам;
2. певний склад (специфічний набір) елементів;
3. структура (внутрішня організація) є характерним способом взаємозв'язку, взаємодії елементів;
4. організація взаємодії з окремими структурними елементами. Через це взаємодія – це взаємне функціонування елементів сис-

теми, яке в поєднанні становить загальне функціонування системи.

Суб'єкти правовідносин, що існують у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, утворюють певну систему, яка являє собою складову більш загальної системи – системи забезпечення національної безпеки.

Відповідно до повноважень органів державної влади щодо запобігання адміністративним правопорушенням у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху їх можна подати у вигляді суб'єктів загальної компетенції, спеціальної й галузевої.

З приводу цього необхідно погодитися з М.М. Долгополовою, яка у своєму дослідженні зазначає, що систему забезпечення безпеки дорожнього руху становлять органи державного управління. Державне управління у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху має певну спрямованість, яка полягає в тому, що збільшення або зменшення аварійності, як інтегративний результат функціонування всієї системи суб'єктів забезпечення безпеки дорожнього руху, рівнозначно не може бути пов'язано із жодним органом управління, що існує в системі дорожнього руху [9, с. 93]. Це дає можливість зазначити, що, лише в комплексі виконуючи свої повноваження у сфері безпеки дорожнього руху, органи державної влади можуть дійсно створити єдину комплексну систему запобігання правопорушенням на дорогах.

До органів загальної компетенції належать Президент України, Кабінет Міністрів України.

До органів спеціальної компетенції відповідно до завдань та обов'язків щодо запобігання адміністративним правопорушенням і забезпечення безпеки дорожнього руху належать Міністерство внутрішніх справ України, Міністерство транспорту та зв'язку України, Міністерство сільського господарства і продовольства України, Державний комітет України з питань технічного регулювання та споживчої політики.

Суб'єкти галузевої компетенції – служби міністерств, відомств, підприємств і організацій, посадові особи підприємств і організацій, відповідальні за забезпечення безпеки дорожнього руху. Суб'єкти галузевої компетенції існують і всередині органів влади загальної компетенції. Вони видають внутрішні накази, вказівки щодо підвищення безпеки дорожнього руху при експлуатації тих транспортних засобів, що належать їм, організують проведення різних заходів (організація медичних оглядів водіїв, стажування водіїв за затвердженими програмами, забезпечення справного стану транспортних засобів).

Суб'єкти спеціальної компетенції відповідно до своїх повноважень виконують найбільший обсяг повноважень щодо забезпечення безпеки дорожнього руху. Особливий статус серед суб'єктів цієї категорії має Державна автомобільна інспекція МВС України.

Соціальна гострота проблеми забезпечення безпеки дорожнього руху підвищує важливість ДАІ. Цим пояснюється й ускладнена (порівняно з іншими державними інспекціями) функціональна структура ДАІ, значна в кількісному плані адміністративна практика.

Питання адміністративно-правового регулювання діяльності Державної автомобільної інспекції МВС України щодо запобігання адміністративним правопорушенням були предметом дослідження багатьох учених (А.В. Гаркуша [15], С.М. Гусаров [16], Т.О. Гуржій [3], М.М. Долгополова [9], О.Л. Міленін [18], Ю.В. Пірожкова [5], А.М. Подоляка [19], В.Й. Развадовський [8], О.Ю. Салманова [20], М.М. Стоцька [13], Я.І. Хом'як [14]).

У своїй діяльності працівники органів внутрішніх справ в особі Державної автомобільної інспекції застосовують ряд правових форм та заходів, спрямованих на запобігання виникненню адміністративних правопорушень у сфері безпеки дорожнього руху. Це, насамперед, зупинка транспортного засобу, перевірка документів, особистий огляд і огляд речей, перевірка технічного стану транспортного засобу, проведення технічного контролю на лінії, відвідування підприємств, установ, організацій для виконання контрольних і профілактичних функцій щодо забезпечення безпеки дорожнього руху, контроль за діяльністю автогосподарств, пропаганда безпеки руху.

Застосування заходів адміністративного запобігання і припинення забезпечує достатній вплив на психологічний та фізичний стан правопорушника, обмежує певним чином права і свободи громадян, що потребує встановлення чітких і прозорих законодавчих процедур здійснення такої діяльності. На сьогодні сфера правового регулювання застосування заходів адміністративного примусу недостатньо розвинена, що зумовлює необхідність і актуальність її дослідження з метою вдосконалення практики застосування заходів адміністративного запобігання і припинення в діяльності органів Державної інспекції України [21, с. 5].

IV. Висновки

Ураховуючи суспільну та державну вагомість регульованої сфери, необхідно надалі ретельніше готувати законопроекти щодо вдосконалення регулювання сфери дорожнього руху та його безпеки, а також внесення змін і доповнень до чинного законодавства про дорожній рух, залучати до цієї роботи якомога ширше коло не тільки фахівців-практиків, але й учених, які проводять наукові дослідження цієї проблематики.

Сьогодні ж у вирішенні проблем безпеки дорожнього руху потрібно спиратися на чинне законодавство, не полишаючи намагань його подальшого вдосконалення, оскільки правові форми й засоби забезпечення

безпеки дорожнього руху потребують свого закріплення в єдиному нормативно-правовому документі – Дорожньо-транспортному кодексі.

Список використаної літератури

1. Левицька Л.В. Запобігання насильницьким злочинам щодо неповнолітніх в Україні: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.08 / Л.В. Левицька. – Ірпінь, 2003. – 224 с.
2. Жулев В.И. Предупреждение дорожно-транспортных происшествий / В.И. Жулев. – М.: Юридическая литература, 1989.
3. Великий тлумачний словник сучасної української мови (з дод. і доповн.) / [укл.: В.Т. Бусел]. – К.; Ірпінь: ВТФ “Пє-рун”, 2005. – 1728 с.
4. Кодекс України про адміністративні правопорушення // ВВР УРСР. – 1984. – Додаток до № 51. – Ст. 1122.
5. Пірожкова Ю.В. Адміністративно-правове регулювання у сфері автомобілебудування в Україні: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07 / Ю.В. Пірожкова. – Запоріжжя, 2007. – 223 с.
6. Юридична енциклопедія: в 6 т. / [за ред. Ю.С. Шемшученка та ін]. – К.: Укр. енцикл., 1999. – Т. 2. – 2002. – 741 с.
7. Квітка Я.М. Попередження адміністративних правопорушень серед неповнолітніх: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07 / Я.М. Квітка. – К., 2002. – 226 с.
8. Развадовський В.Й. Державне регулювання транспортної системи України (адміністративно-правові проблеми та шляхи розв'язання): дис. ... д-ра юрид. наук: 12.00.07 / В.Й. Развадовський. – Х., 2004. – 508 с.
9. Долгополова М.М. Управління загальнодержавною системою забезпечення безпеки дорожнього руху: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07 / М.М. Долгополова. – Х., 2003. – 210 с.
10. Оржеховська В.М. Профілактика правопорушень серед неповнолітніх: навч.-метод. посіб. / В.М. Оржеховська. – К., 1996. – С. 61.
11. Холмянський Я.Д. Удосконалення механізмів впливу ДАІ МВС України на власників доріг з метою приведення їх у безпечний стан до ЄВРО-2012 / Я.Д. Холмянський // Проблеми правознавства та правоохоронної діяльності. – 2009. – № 3. – С. 171.
12. Кальченко Т.Л. Запобігання злочинності в Україні спеціальними органами та установами: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.08 / Т.Л. Кальченко. – К., 2003. – 222 с.
13. Стоцька М.М. Провадження в справах про адміністративні проступки у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07 / М.М. Стоцька. – Х., 2007. – 265 с.
14. Хом'як Я.І. Становлення і розвиток органів державної автомобільної інспекції МВС України (1936–2000 рр.): дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.01 / Я.І. Хом'як. – Львів, 2002. – 193 с.
15. Гаркуша А.В. Адміністративно-примусова діяльність підрозділів ДАІ: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07 / А.В. Гаркуша. – Ірпінь, 2004. – 208 с.
16. Гусаров С.М. Адміністративно-правові засади управлінської діяльності Державної автомобільної інспекції України щодо забезпечення безпеки дорожнього руху: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07 / С.М. Гусаров. – Х., 2002. – 183 с.
17. Гуржій Т.О. Адміністративно-правова кваліфікація порушень водіями механічних транспортних засобів правил керування: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07 / Т.О. Гуржій. – К., 2005. – 242 с.
18. Міленін О.Л. Правосвідомість учасників дорожнього руху: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.01 / О.Л. Міленін. – Х., 2001. – 200 с.
19. Подоляка А.М. Адміністративно-правовий статус Державної автомобільної інспекції МВС України: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07 / А.М. Подоляка. – Х., 2004. – 194 с.
20. Салманова О.Ю. Адміністративно-правові засоби забезпечення міліцією безпеки дорожнього руху: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07 / О.Ю. Салманова. – Х., 2002. – 232 с.
21. Єгупенко В.В. Заходи запобігання та припинення адміністративних правопорушень на транспорті органами Державної автомобільної інспекції України: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07 / В.В. Єгупенко. – Х., 2002. – 186 с.

Стаття надійшла до редакції 21.02.2014.

Гриценко В.Г. Адміністративно-правові засоби запобігання проступкам в сфері безпеки дорожнього руху

Стаття присвячена проблемним вопросам запобігання адміністративних правонарушень в сфері безпеки дорожнього руху. Охарактеризовано правові засоби запобігання правонарушенням в Україні. Исследованы взгляды ученых относительно определения понятий “предупреждение”, “профилактика”, “предотвращение”, “превенция”. Проанализирован проект Закона Украины “О профилактике правонарушений” и определены его недостатки. Указаны возможные пути решения проблем безопасности дорожного движения в Украине.

Ключевые слова: административное правонарушение, дорожное движение, предотвращение, органы государственной власти, профилактика.

Gritsenko V. Administrative and legal means to prevent misconduct in road safety

The article is devoted to the issues of prevention of administrative offences in the sphere of road safety. Characterized legal provision prevent offences in Ukraine. Characterized legal ensuring prevention of offences in Ukraine. Studied opinions of scientists regarding the definitions of "warning", "prevention", "prevention", "prevention". Given etymological words-terms "warning", "prevention", "prevention". Examined the legal term "prevention" in the broad sense. Considered the terms of "preventing" and "prevention" and used terms such as "prevention" and "terminated". Discovered and mapped value terms crime prevention and drug prevention activities. Analyzed the draft Law of Ukraine "On prevention of offences" and defined its shortcomings. Considered the Law of Ukraine "On militia" and identified the main tasks of the police. Specified legal forms to prevent administrative violations of the rules of transportation. Investigated the definition of "system" and its features. Considered is state management in the sphere of security protection of road traffic. Shown are the main subjects of special bodies, industry and General competence. Considered wrongful conduct and related aspects of its implementation in the implementation of such behavior, and defined a clear separation the prevention of further violations in the country. Lit problematic moments of security protection of road traffic police in a number of important state inspectorates operating in General, on the territory of Ukraine. Highlights of implementation and respectively measures the activity of the State automobile inspection relative to prevent administrative violations in the field of road safety In the article as a whole expanded powers of public authorities in this area are provided `suggestions on improvement of the system of combating violations of traffic rules. A set of possible solutions to the problems of road safety in Ukraine. Stated maturity of the field of legal regulation of application of administrative coercive measures when committed offences. Investigated the opinion of scientists on the issue of administrative legal regulation of activities of the State automobile inspection of the Ministry of internal. Affairs Considers the impact of the administrative measures of prevention and suppression of offences on the psychological and physical state. Offered the opportunity of a common normative and legal consolidation of forms and means of ensuring of road safety in Ukraine.

Key words: administratively offense, road motion, prevention, public authorities, prophylaxis.